

РЕШЕНИЕ

№ 582

гр. София, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11469** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано е по жалба на М. П. Б. срещу Решение, постановено по АНД 3437/2021г. по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-90 от 08.02.2021 г., издадено от зам.председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на жалбоподателя на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение на чл. 114б, ал. 1, вр. ал. 2 от ЗППЦК, е наложено административно наказание – "глоба" в размер на 7000 лева.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП, като се сочи, че липсва осъществяване на състава на вмененото нарушение, както и че е два пъти наказан за същото деяние.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Г. с редовно пълномощно. Поддържа касационната жалба.

Ответникът КФН се представлява от юрк Г., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

По фактите СРС установил следното:

На 30.09.2020 г. свидетелят С. – младши експерт в дирекция „Надзор на

инвестиционна дейност“ на КФН, след извършена проверка, съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 11.07.2020 г. нарушение по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК в присъствие на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Представител на жалбоподателя подписал съставения против него АУАН без възражения. В тридневния срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН били изложени възражения, съдържащи се и във въззивната жалба.

Въз основа на АУАН, на 08.02.2021 г. Заместник-председателят на КФН издал НП, предмет на проверка в съдебното производство.

Съдът приел, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – чл. 222, ал. 1 от ЗППЦК, в предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им – чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието им съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Не възприел доводите на жалбоподателя, че се касае за едно негово задължение, като подаването на декларацията пред органа на публичното дружество, пред КФН и пред регулирания пазар имат различни функции, като пропускът на посочените в чл.114б от ЗППЦК лица да декларират информацията пред който и да е от тях, представлява нарушение на въпросната разпоредба.

За неоснователни приел и доводите на жалбоподателя относно неправилно посочена дата на нарушението, с оглед изискването за вписване на избора му в ТР. В закона било посочено, че срокът за подаване на декларация започва да тече от избора на члена на УС, а не от вписването му в Търговския регистър, като това е изричната формулировка на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК, с която разпоредба законодателят целял постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества. Посочил, че вписването в ТР зависи от добросъвестността на заявителя, през който период КФН би била лишена от възможност да упражнява контрол, поради което именно е въведен седмодневния срок за подаване на декларацията от момента на избора. Такава е и трайната практика на АССГ - Решение № 850 от 15.02.2021 г. на АдмС - С. по адм. д. № 11184/2020 г., Решение № 3112 от 14.05.2021 г. на АдмС - С. по адм. д. № 1321/2021 г., Решение № 834 от 12.02.2021 г. на АдмС - С. по адм. д. № 8828/2020 г. и др.

По доводите на жалбоподателя, че неправилно като дата на нарушението е посочен неработен ден, съгласно чл. 183, ал. 4 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, когато последният ден на срока е неприсъствен, срокът изтича в първия следващ присъствен ден. В настоящия случай, тази хипотеза не намирала приложение, тъй като последният ден от срока, съгласно фактическите твърдение, е бил 10.07.2020 – петък, присъствен ден, като срокът е изтекъл именно на тази дата и на следващия ден, посочен в НП - 11.07.2020 г., адресатът на задължението е осъществил състава на нарушението. По тези съображения съдът приел, че не са налице основания за отмяна на НП на процесуално основание.

По отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съдът установил следното:

Към 2020 г. [фирма] било публично дружество по ЗППЦК. На 03.07.2020г., на заседание на НС на дружеството, М. Б. бил избран за член на УС на дружеството. На 14.07.2020 г. Б. подал до КФН декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК.

На 17.09.2020 г. Б. изпратил до [фирма] декларация по чл. 114б, ал.1 от ЗППЦК с посочена дата на декларацията 14.07.2020 г.

При извършена проверка на жалбоподателя от КФН, във връзка с подадените от него

декларации, било прието, че е нарушило ЗППЦК, за което и му бил съставен и процесният АУАН.

Изложената фактическа обстановка съдът приел за установена въз основа на показанията на свидетелите и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, които кредитирал като еднопосочни и непротиворечиви в своята цялост. По същество приел, че липсва и спор относно съставомерните факти по делото.

По отношение на въпроса – изпращал ли е жалбоподателят декларация по чл.114, ал.1 от ЗППЦК по електронна поща на адрес: [електронна поща], съдът приел за недоказан и за неотносим към делото. Жалбоподателят бил представил разпечатка от електронно писмо, но от нея не можело да се установи дали писмото е било изпратено, както и какво е съдържанието на прикачените към него файлове и дали те представляват декларация по ЗППЦК, доколкото същите не са представени от жалбоподателя.

Съдът извел извод, че жалбоподателят от обективна и субективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 114б, ал. 1, вр. ал. 2 от ЗППЦК.

Съгласно тази норма, членовете на управителните органи на публично дружество са длъжни да декларират пред регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството информация за: юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са и за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица.

Срокът за предоставяне на тази информация съгласно чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК е седем дни от избирането им. Съставът на това нарушение се осъществява чрез бездействие и неподаване на декларация в посочения в закона срок. За нарушение на тази разпоредба в чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, е предвидена глоба в размер от 7 000 до 10 000 лв.

По делото се установило, че жалбоподателят е избран за член на УС на публично дружество на 03.07.2020 г., поради което в срок до 10.07.2020 г., той е следвало да подаде декларация до регулирания пазар с обстоятелствата, посочени в чл. 114б, ал.1 от ЗППЦК, а е сторил това на 17.09.2020 г., т.е. извън предвидения от закона срок. С оглед на това, съдът приел, че жалбоподателят от обективна страна е извършил вмененото му нарушение, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

По доводите на жалбоподателя, че е изпратил на погрешен електронен адрес писмо с прикачена декларация, съдът намерил въпросното обстоятелство за недоказано по изложените по-горе доводи. Дори и да бе установено изпращането на подобно писмо, същото е с твърдяна дата от 14.07.2020 г. – т.е. отново след предвидения от закона срок за деклариране, поради което това обстоятелство не би променило съставомерността на поведението на жалбоподателя.

На следващо място, законът установявал повишени изисквания към публичните дружества и членовете на техните управителни органи относно разкриването на определена информация, поради което дори и жалбоподателят да е допуснал твърдяната от него грешка при изписването на електронния адрес, това не изключва вината му. Той е имал обективна и субективна възможност да се увери, че е изпратил по надлежен ред изискуемата от закона декларация на посочения в закона адресат, но

въпреки това не го е сторил повече от два месеца, като едва след започната проверка от КФН, е изпратил декларацията на коректния ел.адрес.

По така изложените съображения съдът приел, че от субективна страна деянието е извършено при форма на вина непредпазливост - небрежност, тъй като жалбоподателят не е предвидил, че е пропуснал да декларира в законоустановения срок пред регулирания пазар дължимата информация, въпреки че е бил длъжен и е могъл да го стори. Обсъдил обстоятелството, че наложеното на жалбоподателя административно наказание "глоба" е в минималния, предвиден от закона размер, поради което за съда е невъзможно да измени НП, като намали същото.

Така мотивиран, съдът потвърдил оспореното пред него НП.

Настоящият състав на АССГ намира жалбата за допустима, като подадена в срок и от правнолегитирано лице.

Разгледана по същество, съдът намира същата за неоснователна. Не се споделят наведените доводи в касационната жалба.

Съдът споделя изводите на СРС, които не счита, че следва да преповтаря. Налице е нарушение на чл. 114б, ал. 1, изр. 1, хипотеза трета, във вр. с ал.2, изр. 1 от ЗППЦК. Цитираните разпоредби вменяват задължение членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество и неговият прокурист да декларират обстоятелствата по ал. 1 в 7-дневен срок от избирането им, съответно от момента, в който дружеството стане публично, а лица, които пряко или непряко притежават поне 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират - в 7-дневен срок от придобиване на гласовете, съответно на контрола. Лицата по изречение първо са длъжни да декларират тези обстоятелства в 7-дневен срок от настъпването им пред управителния орган на публичното дружество, както и пред КФН и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството. Членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация. От доказателствата безспорно се установява, че към 10.07.2021 г., касаторът не е изпълнил задължението си, като не представил декларация за обстоятелствата по чл. 114б, ал.1 от ЗППЦК пред регулирания пазар, с което е осъществил състава на нарушение по чл. 114б, ал. 1, предл.1, хипотеза 3 във вр. с ал. 2, изр. 1 от ЗППЦК.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, който извърши или допусне извършване на нарушение на чл. 114б, ал. 1, 2, 4 и 7, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв. Наложена от АНО „имуществена санкция” е съобразена с цитираната разпоредба и е в минимален размер.

За неоснователни следва да се приемат възраженията на касатора за налагане на две административни наказания за едно и също нещо. На касатора са издадени две НП за две нарушения, в качеството му на член на управителния съвет на две дружества. За неоснователни следва да се приемат възраженията и за прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Правилно районният съд е приел, че посоченото нарушение е формално, поради което не следва да се прави преценка за наличието или липсата на настъпили вредни последици от извършеното деяние, което да има значение за цялостната преценка относно неговата обществена опасност. Нарушението не представлява

маловажен случаи по чл. 28 от ЗАНН, т.е. такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Нарушението е типична форма на противоправна проява от съответния вид и не разкрива признаци, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, осигуряващи изискванията към дейността на публичните дружества, които са предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга същността на обществените отношения, които се регулират от ЗППЦК и целта на закона – осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар, създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар, както и поддържане на стабилността и на общественото доверие в капиталовия пазар.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Воден от горното, настоящият съдебен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по НАХД № 3437/2021г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА М. П. Б. да заплати в полза на Комисията по финансов надзор сумата от 80 / осемдесет/ лева, представляваща претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: